

Uchwała Nr XX/102/08
Rady Miejskiej Chojnowa
z dnia 27 marca 2008 roku

w sprawie skargi Pani Wiesławy Tit na bezczynność Burmistrza Miasta

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami) i art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późniejszymi zmianami) Rada Miejska Chojnowa uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Uznaje się skargę Pani Wiesławy Tit z dnia 11 marca 2008 r., na bezczynność Burmistrza Miasta w zakresie braku odpowiedzi na pismo z dnia 08.01.2007 r. za bezzasadną.

2. Uzasadnienie załatwienia skargi stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Odpowiedź, o której mowa w § 1. przekazuje się do wiadomości skarżącej.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej Chojnowa.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej Chojnowa

Jan Skowroński

**Załącznik do Uchwały Nr XX/102/08
Rady Miejskiej Chojnowa
z dnia 27 marca 2008 roku**

Uzasadnienie

Dnia 11 marca 2008 r. pani Wiesława Tit skierowała skargę do Starosty Powiatu Legnickiego zawierającą zarzuty m.in. braku odpowiedzi burmistrza na pismo skarżące. Starostwo Powiatowe w Legnicy przekazało pismem z dnia 12.03.2008 r. skargę Radzie Miejskiej Chojnowa do rozpatrzenia zgodnie z właściwościami. Pismo wpłynęło do Biura Rady Miejskiej 17 marca 2008 r.

Pismo zostało przekazane Komisji Rewizyjnej, która na swoim posiedzeniu 25 marca 2008 r. zbadała sprawę.

Przedmiotem skargi był zarzut barku odpowiedzi burmistrza na pismo z dnia 08.01.2007 r.

W toku postępowania wyjaśniającego ustalono, że odpowiedź pani Wiesława Tit została udzielona pismem nr RG.7142/30/2007 z dnia 02.02.2007 r., które po dwukrotnym awizowaniu zostało zwrócone do Urzędu Miejskiego w Chojnowie.

Mając na uwadze powyższe skargę uznaje się za bezzasadną.

W pozostałym zakresie skarga pani Wiesławy Tit powiela zarzuty, które były już przedmiotem badań Komisji Rewizyjnej. I również w zakresie tych zarzutów Komisja Rewizyjna uznała je za niezasadne, dlatego nie były one ponownie rozpatrywane przez Komisję.